

[Jørgen Jensen.]

lovgivet på en sådan måde, at det ikke længere er tilladt for arbejderne at aktionere i en overenskomstperiode. Men det, der lægges op til, er jo i virkeligheden, at man fratager arbejderne retten til kollektivt at være bestemmende om egne løn- og arbejdsvilkår. Det hænger i allerhøjeste grad også sammen med muligheden for at forhindre firmalukninger, som ikke er begrundede. Vi vil benytte lejligheden til at advare imod, at man fortsætter med udarbejdelse af de planer, som man har givet oplysning om at man arbejder på. Træk det tilbage, og lad os i fællesskab finde ud af, hvordan vi kan sikre en anden politik, som sætter arbejdsgiverne og de kræfter, som de har som repræsentanter her i folketinget, under pres.

Ordføreren for forespørgerne (Kurt Hansen)
(VS):

Den redegørelse, vi nu fik fra statsministeren og fra økonomiministeren, var jo stort set en teknisk gennemgang af, hvordan kapitalbevægelserne finder sted. Det er sådan set ikke det, der er det mest aktuelle problem for dem, der står midt ude i arbejdsløsheden eller kæmper for ikke at blive arbejdsløse. Men vi havde sådan set regnet med, at det ville blive en gennemgang og en fremstilling af den karakter. Vi var klar over, at spørgsmålet omkring bistandsfonden og afskrivningsreglerne ville komme frem. Vi opfatter det som en tilskudsordning til kapitalejerne, som vi ikke kan være med til. Bistandsfonden vil specielt præmiere specielt udvalgte kapitalejere.

Det var jo nogle fantastiske udtalelser, vi hørte før. I særdeleshed dem, hr. Auken ridsede op. Her blev vi beskrevet som skrivebordsocialister, vi var ude i overdrevet. Vi skulle hellere arbejde for en større demokratisering ude på virksomhederne, vi skulle arbejde for udvidelsen af A/S-loven. Men hvad var det rent faktisk, der skete f. eks. på Uniprint? Der skete rent faktisk det, at arbejderrepræsentanterne, der er medlemmer af aktieselskabsbestyrelsen, blev indkaldt til et ekstraordinært møde, hvor det blev fremlagt for første gang, at nu skulle denne her virksomhed lukke. Man søgte fra Winthers side at overtale arbejderrepræsentanterne til at lade være med at stemme imod lukningen. Det brugte man tre kvarter

på. Det gik ikke, og jeg kan kun tage det som et udtryk for, at det, som hr. Auken betegner som overdrevet og skrivebordsocialisme, er blevet en helt konkret sag for arbejderne i deres hverdag. Det er beklægt, at man ikke har mere føling med situationen.

Hr. Henning Philipsen var inde på, hvordan VS stillede sig i forhold til den demokratiske udvikling på arbejdspladserne, som det blev kaldt, idet han sagde, at vi var fanatiske modstandere af alt. Det er der jo ikke tale om, hr. Henning Philipsen. Det, der er tale om, er, at vi ikke vil gå ind på tankerne omkring en ØD-tvangsopsparing, som udelukkende lønarbejderne kommer til at betale. Men vi vil gerne gå ind for, at regnskaber bl. a. bliver offentliggjort i langt større udstrækning, end de er i dag, således at lønarbejderen har en reel mulighed for at vurdere den aktuelle situation netop for firmaet. Det er selvfølgelig ikke nok bare at tage regnskabet, der må nødvendigvis indgå andre former for firmadokumenter også.

Jeg kunne også godt tænke mig at vende lidt tilbage til Uniprint igen, bl. a. fordi jeg kender ret meget til den aktion. Jeg er medlem af den samme fagforening som de arbejdere, der aktionerer i Uniprint, og derigennem har jeg et stort kendskab til denne virksomhed. På Uniprint mødte Winther en 100 procents modstand mod lukningen fra arbejderne. De var vel vidende om, at det var temmelig umuligt at få arbejde andre steder, og de nærede ikke noget ønske om at blive kolleger med de 150.000 arbejdsløse, som der er i dag — i hvert fald ikke sådan i direkte forstand. Selve aktionsformen adskiller sig jo i høj grad fra det, vi er vant til at se herhjemme. Arbejderne ville ikke overlade initiativet til nogen andre end sig selv. De valgte at køre en aktiv linje, hvor alle skulle drages ind i aktionen. Det daglige fællesmøde skulle være den højeste myndighed, og der blev nedsat en række komiteer, 10 i alt, som skulle sørge for, at de forskellige opgaver blev varetaget, og at der var mulighed for at aktivisere alle kammeraterne på arbejdspladsen, således at man havde en reel mulighed for at dæmme op imod arbejdsløsheden og imod kapitalen i det hele taget.

Det er klart, at alle midler vil blive taget i anvendelse fra Winthers side. Det sidste